Lærerinder og Lærere.

Af **N. Zahle.**

Med denne Overskrift har Hr. Cand. theol. *J. Th. Huus* i Juli Maaned skrevet en Artikel i dette Tidsskrift, som jeg først senere er bleven opmærksom paa, men til hvilken jeg gerne vilde knytte nogle ganske faa Bemærkninger.

Først er det mig en Glæde at kunne sige, at jeg i al Almindelighed kan slutte mig til de i denne Artikel udtalte *Grund*anskuelser, saaledes den, *at* Kvinden først og fremmest er bestemt for *Hjemmet* og dets Pligter, altsaa til at blive Hustru, Moder og Husmoder*), — *at* der derfor i hendes Uddannelse altid bør tages særligt Hensyn hertil ved Fag som almindelig Sundhedslære, Barnepleje, Husholdnings-Kemi og -Økonomi osv., — *at* der under hele Kvindeemancipationens gode og naturlige Bestræbelser maa tilsigtes *Lige*stillethed og ikke *Ens*stillethed, og *at* der derfor kan være meget at bemærke ved den Maade, paa hvilken man har tilstræbt Ligestilletheden ved under Uddannelsen at lade hende vandre ganske de samme Veje som Manden, træde ganske de samme Spor, han har traadt, som f. Eks. ved eks. artium og ved den nu »forbedrede« Læreruddannelse, — og *at* Paavisning af begaaede Fejl og Forslag til Forandring i saa Henseende naturlig maa komme — hvad de ogsaa ganske vist ville — fra de Kvinder, der have gennemgaaet alle Mandsvejenes gamle Stadier, og m. m.

Men jeg tror, at Forf. for meget vil have Kvinden *særlig* uddannet, for meget vil have taget Sigte paa det specifik kvindelige. Jeg mener meget mere, at dette i Tidens Løb vil udvikle sig af sig selv i Kraft af Kvindenaturen, og at man i Kvindens saavelsom i Mandens Uddannelse først og fremmest fra *Begyndelsen* af bør tage Sigte paa det *menneskelige* og tilbyde Kvinde som Mand Mulighed for, hver efter sin Evne,

*) Se mine Smaaskifter »Om Kvindens Uddannelse her i Landet«.